

Sonabowe přatrowańe pokutu zhyńachu, ga běscho Bogu luto togo slego, kenž won jim grosyl běscho, a nezhyńascho jo. Wono nějo žedno sasuženě nad tymi, kenž we Kristu Jesusu su, žějo š. Pawol. To wodawańe tych grěchow jo ten předny plod teje pokuty; togodla žějo tež š. Petřch: „Zhyńscho pokutu a hobroschězo še, aby wasche grěchy hugasone hordowali.“

Na tom boze togo pokutnego grěšnika hugba ta pokuta tu nowu poslušnosć, tač, až ten zloweč něto Bogu a jogo pschikasnam poslušny hordujo a sa nimi zhyńi. To šu te plody teje pokuty, ku kotarymž Jan ten dupjar napomina, tač žějuzy: „Zhyńscho dostojne plody teje pokuty!“ Ta nowa poslušnosć jo ten drugi plod teje pokuty; pscheto tač žějo š. Pawol (Roz. 26, 20): „Sa saporwedach tym tatańam, aby woni pokutu zhyńili a še k Bogu hobroschili, a zhyńili dostojne statki teje pokuty.“ Te pokutne grońe něto: „Doscž jo, až my ten sachadny zaš naschogo žyweńa we nepoznosći, stem požedańu, we pijaństwu, žraschu, žrěschu a we grosnem pschibogojstwu šmy chojžili, my nozomy dalej zloweznym požedańam ale tej Božej woli ten sbytny zaš we schěle še žywišch (1. Petr. 4, 2. 3).

Sa zu nět zescjisch twojo mē
 Psches mojo zeke žyweńe,
 A žaržasch to sa dobyšche,
 Gaž mogu tebe žywišch še!

Spytujscho še něto, m. !! lēt wy taku pokutu zhyńili sczo? spytujscho še, lež wy schyčne wasche grěchy pschawe hufnali, nad nimi hutschobně še hobtužyli, Boga Jesu